

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 28/2021

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **V. K.**, nar. XY, bytem XY, s adresou datové schránky XY (dále jen „žadatelka“), ze dne 31. 1. 2021, v řízení sp. zn. Zin 28/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále také jako „nařízení“) a dále rovněž v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se projednávaná žádost částečně **odmítá** tak, že v kopii požadovaného rozhodnutí nebudou poskytnuty osobní údaje účastníků řízení a třetích osob.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění:

„Žádost o poskytnutí informací

Vážení, dovoluji si Vás požádat o zaslání meritorního rozhodnutí pod sp. zn. 4 Tz 56/99

Odpověď prosím směřujte do mé datové schránky.“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování osobních údajů věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správci uložena právním předpisem, nebo*
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí *„veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.*

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů *„jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.*

Nejvyšší soud nemá v případě požadovaného rozhodnutí od subjektů těchto údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nesplňuje další nutné podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti o informace v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí ve věci projednávané žádosti o informace upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má za to, že tímto rozhodnutím současně nijak výrazně neomezil obsah poskytované informace.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem tohoto rozhodnutí tak, že projednávanou žádost v rozsahu osobních údajů účastníků, popř. třetích osob zmiňovaných v textu odůvodnění rozhodnutí, v souladu s § 8a odst. 1 ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona, částečně odmítl a poskytuje pouze pseudonymizovanou kopii požadovaného rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti o informace je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení předkládaného rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované rozhodnutí, s výjimkou osobních údajů, kdy o odmítnutí poskytnutí osobních údajů rozhodl výše uvedeným výrokiem, zasílá v příloze.

Jelikož bylo v žádosti požadováno poskytnutí „plného“ (nepseudonymizovaného) rozhodnutí, musel povinný subjekt výrokiem rozhodnout o částečném odmítnutí žádosti (v rozsahu osobních údajů obsažených v textu rozhodnutí). Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona zásadně neposkytuje osobní údaje účastníků řízení a třetích osob zmiňovaných v textech soudních rozhodnutí.

Pro úplnost povinný subjekt k původní formulaci projednávané žádosti dodává, že aby se bezpochyby jednalo o žádost ve smyslu informačního zákona, musí být splněna náležitost § 14 odst. 2 informačního zákona, tedy že ze žádosti musí být mj. zřejmé, „že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona“. Po obsahovém posouzení podání dospěl povinný subjekt k závěru, že v textu použitá formulace „*Žádost o poskytnutí informací*“ požadavek citovaného ustanovení informačního zákona z materiálního hlediska splňuje, byť přímo neuvádí zákon č. 106/1999 Sb.

Závěrem považuje povinný subjekt za vhodné upřesnit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“ či „Nejvyšší soud v Brně“. Je pravdou, že do 31. 3. 2002 již zrušený zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, používal zákonné označení „*Nejvyšší soud České republiky*“, tento zákon o soudech a soudcích byl však k 1. 4. 2002 nahrazen novým zákonem, který již pracuje pouze s označením „Nejvyšší soud“.

Poučení:

Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde jsou poskytovány informace, lze podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 11. 2. 2021

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona